

Sygn. akt III Ca 156/15, III Ca 157/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Teresa Kołeczko - Waclawik

Sędzia SO Gabriela Sobczyk (spr.)

SR (del.) Ewa Buczek - Fidyka

Protokolant Beata Michalak

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko D. K.

o alimenty

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 grudnia 2014 r., sygn. akt IV RC 389/14

1. oddała obie apelacje;

2. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania odwoławczego.

SSR(del). Ewa Buczek – Fidyka SSO Teresa Kołeczko - Waclawik SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 156/15

Sygn. akt III Ca 157/15

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka M. K. domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego D. K. alimentów w kwocie po 4500 złotych. Uzasadniając roszczenie podniosła, że małoletnia pochodzi ze związku małżeńskiego S. D. i D. K.. Związek małżeński rodziców małoletniej został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach i Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 stycznia 2012 roku. Sąd Apelacyjny w Katowicach pozostawił wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią obojgu rodzicom ustalając, iż będą oni po połowie uczestniczyć w kosztach utrzymania dziecka. W celu ustalenia zasad wspólnego wykonywania władzy rodzicielskiej, dnia 15 grudnia 2011 roku rodzice małoletniej powódki sporządzili plan wychowawczy, w którym ustalili, że wspólnie będą ponosić koszty utrzymania córki po połowie oraz co pół roku będą dokonywali rozliczeń wydatków w celu ustalenia czy w równym stopniu uczestniczą w kosztach jej utrzymania. Pozwany tylko początkowo realizował plan wychowawczy i partycypował w kosztach utrzymania córki. W dalszej części wskazała, że małoletnia od drugiej połowy 2012 roku

(z krótką przerwą w 2013 roku) zamieszkuje wyłącznie z matką. Koszt utrzymania małoletniej M. K. to około 4 500 złotych, które w najbliższym okresie wzrosną, gdyż matka zamierza – między innymi – spełnić daną córce przez obydwoje rodziców obietnicę, tj. kupić konia (20 000 złotych). Jedyne dochodem matki małoletniej, tj. S. D. jest dochód z najmu mieszkania, tj. 300 złotych miesięcznie. W chwili obecnej małoletnią M. K. oraz jej matkę faktycznie utrzymuje partner matki.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że w jego ocenie aktualne i obowiązujące są postanowienia rodzicielskiego planu wychowawczego z dnia 15 grudnia 2011 roku, na których oparty został wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 stycznia 2012 roku. Podniósł, że zgodnie z treścią powołanego wyroku, obydwoje rodzice zachowali pełną władzę rodzicielską nad córką i ustalili, iż miejscem zamieszkania małoletniej jest miejsce zamieszkania ojca, zaś w rodzicielskim planie wychowawczym wskazali, że opieka nad małoletnią będzie sprawowana naprzemiennie przez każde z rodziców po dwa tygodnie w każdym miesiącu. Pozwany podniósł, że podtrzymuje wolę realizacji postanowień tego porozumienia, a małoletnia jest uwzględniana w budżecie gospodarstwa domowego pozwanego. Nadto wskazał, że w domu pozwanego ma zapewnione zaspokojenie wszelkich potrzeb, a pozwany partycypuje w finansowaniu zajęć dodatkowych małoletniej. Pozwany zarzucił, że matka małoletniej powódki jednostronnie narusza postanowienia rodzicielskiego planu wychowawczego, nakłaniając małoletnią do zamieszkania z nią i w tym celu postępuje wobec niej w sposób skrajnie niewychowawczy. W tej sytuacji pozwany postanowił wystąpić na drogę sądową z wnioskiem o zmianę orzeczenia o powierzeniu mu wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią. Niezależnie od tego, pozwany zakwestionował koszty utrzymania i usprawiedliwionych potrzeb małoletniej oraz podkreślił, iż poziom życia jaki generuje aktualnie małoletnia powódka nie wynika z działań pozwanego, który zawsze uczył córkę rozsądnego gospodarowania środkami finansowymi, zaś źródłem finansowania ponadprzeciętnych potrzeb małoletniej M. K. są dochody partnera matki, który jest osobą bardzo dobrze usytuowaną i mającą możliwość spełniania ponadprzeciętnych zachcianek małoletniej, za co pozwany nie może ponosić odpowiedzialności. Pozwany podniósł, że aktualnie nie osiąga wysokich dochodów z działalności gospodarczej, wręcz w ostatnich miesiącach przynosi ona straty, a pozwany utrzymuje się z dotychczasowych oszczędności.

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 9 grudnia 2014r. zasądził od pozwanego D. K. na rzecz małoletniej powódki M. K. alimenty w kwocie po 1000 złotych miesięcznie za okres od 1 lipca 2014 roku do 30 listopada 2014 roku, a począwszy od dnia 1 grudnia 2014 roku alimenty w kwocie 2000 złotych miesięcznie, ustalając, iż alimenty mają być płatne z góry, do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki – S. D. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w płatności którejkolwiek z rat i o tyle zmienia ustalenia dotyczące kosztów utrzymania małoletniej M. K. zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 stycznia 2012 roku w sprawie V ACA 621/11 i wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 5 sierpnia 2011 roku w sprawie I RC 271/11, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Nadto zniósł wzajemnie koszty zastępstwa procesowego oraz zasądził od pozwanego D. K. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Gliwicach) kwotę 600 złotych tytułem części nieuiszczonego wpisu stosunkowego od uiszczenia którego małoletnia powódka była zwolniona z mocy prawa oraz 6 złotych tytułem opłaty za klauzulę wykonalności. Sąd Rejonowy odstąpił od obciążenia małoletniej powódki pozostałą częścią nieuiszczonego wpisu stosunkowego oraz nadał wyrokowi w punkcie rygor natychmiastowej wykonalności.

Orzeczenie to Sąd Rejonowy poprzedził ustaleniem, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 5 sierpnia 2011 roku i Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 stycznia 2012 roku rozwiązano przez rozwód małżeństwo S. D. i D. K.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. K. urodzoną (...) pozostawiono obojgu rodzicom ustalając miejsce pobytu małoletniej w miejscu zamieszkania ojca oraz zobowiązując ich do podejmowania decyzji w zakresie wychowania i wykształcenia małoletniej zgodnie z zawartym przez nich porozumieniem. Jednocześnie ustalono, że małoletnia będzie przebywała z każdym z rodziców przez 2 tygodnie w miesiącu w systemie tydzień na tydzień. Koszty utrzymania małoletniej M. K. rodzice będą ponosić po połowie – zgodnie z zawartym przez nich porozumieniem, stosownie do którego strony raz na pół roku miały dokonywać rozliczeń wydatków na potrzeby małoletniej córki w celu ustalenia, czy w równym stopniu uczestniczą w kosztach jej utrzymania.

W toku postępowania rozwodowego ustalono, iż oboje małżonkowie pracują, powódka z zatrudnienia uzyskuje dochód w wysokości 7.500 złotych brutto, pozwany z własnej działalności gospodarczej uzyskuje dochody rzędu 6.000 – 10.000 złotych brutto. Małoletnia już w toku postępowania rozwodowego stron uprawiała jeździectwo. Ponadto jeździła na nartach, chodziła na lekcje muzyki.

Małoletnia M. K. (lat 14) mieszka obecnie z matką, a z pozwanym przebywa od czwartku do poniedziałku co drugi weekend. Pozwany nie zdecydował się na złożenie wniosku o powierzeniu mu wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią.

Sąd Rejonowy ustalił, że rodzice małoletniej powódki nie realizowali zawartego przed mediatorem porozumienia dotyczącego pokrywania potrzeb małoletniej M. K..

Matka powódki kierowała do pozwanego wezwania do zwrotu uiszczonych przez nią kosztów utrzymania córki. Pozwany oczekiwał szczegółowego rozliczenia.

Jak ustalił Sąd Rejonowy, do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki potrzebna jest kwota około 4 000 złotych. Powódka M. K. uprawia jeździectwo na poziomie, który zaczyna przekraczać jazdę amatorską i hobby. Pozostaje pod opieką ortodonta, stomatologa i rehabilitanta (rok temu uległa wypadkowi).

Sąd Rejonowy ustalił ponadto, że pozwany w okresie od lipca 2014 roku do dnia wyroku partycypował w kosztach utrzymania córki średnią kwotą około 1.000 złotych.

Z tytułu najmu S. D. w 2013 roku uzyskała dochód w wysokości 3150 zł. W chwili obecnej matka małoletniej przebywa na urlopie wychowawczym. Przed urodzeniem dziecka uzyskiwała wynagrodzenie w kwocie 5.500 złotych netto (bez premii).

Pozwany D. K. prowadzi działalność gospodarczą – D. K. – architektura, urbanistyka, konstrukcja wnętrza. Z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pozwany w okresie od sierpnia 2013 roku do lipca 2014 roku uzyskał stratę w wysokości 108.956, 22 zł.

Małoletnia M. K. mieszka z matką, partnerem matki oraz przyrodnim bratem w domu będącym własnością partnera matki powódki, gdzie opłata za prąd wynosi 500 – 600 złotych co drugi miesiąc, a za gaz i drewno około 4.200 złotych rocznie.

Pozwany D. K. mieszka z obecną partnerką oraz ich wspólnym dzieckiem w domu, gdzie opłata za prąd wynosi 400 złotych co dwa miesiące, a opłata za gaz i drewno około 6.400 złotych rocznie.

Pomiędzy rodzicami powódki toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego. W toku tego postępowania każda ze stron zaproponowała przejęcie wspólnej nieruchomości za spłatą drugiego z małżonków.

Dokonując oceny materiału sprawy Sąd Rejonowy wskazał, że ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb powódki na 4000 zł miał na względzie możliwości zarobkowe i majątkowe jej rodziców, uznając, że mogą oni partycypować w niej po połowie. Wskazał, że pozwany prowadzi firmę, w której zatrudnia 8 osób. Mimo, że obecnie z tej działalności miał stratę, to w oparciu o zeznania pozwanego oraz zasady doświadczenia życiowego Sąd Rejonowy stwierdził, że prowadzona działalność przyniesie znowu zysk. Pozwany wskazał, że cykle projektowe są ok. roczne, a obecnie biuro prowadzi kilka projektów. Sąd wskazał, że pozwany posiada oszczędności, których wielkości nie chciał ujawnić. Wraz z rodzicami kupił nieruchomość na J. (...) - (...) za kwotę ok. 100 000 zł. Sąd ocenił ponadto, że możliwości zarobkowe matki nie ograniczają się do dochodu z tytułu najmu mieszkania. Przed ciążą z drugim dzieckiem matka powódki uzyskiwała wynagrodzenie w kwocie 5500 zł. zatem w ocenie Sądu Rejonowego uzasadnione jest twierdzenie, że zdecydowała się skorzystać z urlopu wychowawczego ponieważ pozwala jej na to sytuacja finansowa. Sąd Rejonowy wskazał ponadto, że wziął pod uwagę twierdzenie pozwanego, że akceptuje on pasję jeździecką córki, co w jego ocenie generuje koszty od 1000-1200 zł miesięcznie.

Koszt koniecznego leczenia ortodontycznego ocenił na kwotę 300 zł miesięcznie. Oceniając koszt utrzymania małoletniej Sąd wziął zatem pod uwagę te ponadstandardowe wydatki. Wskazał, że ponadprzeciętnie dobra sytuacja materialna rodziców daje powódce prawo do wyższej stopy życiowej. Przyznał jednak rację pozwanemu, że nie jest korzystne wychowawczo spełnianie wszystkich pragnień małoletniej powódki bez ograniczeń.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy wskazał na treść przepisów zgodnie z którymi rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą się uchylić od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. Sąd Rejonowy wskazał, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz – jak wskazano powyżej od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanych.

W ocenie Sądu do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki potrzebna jest kwota około 4.000 złotych, w ocenie Sądu w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców powódki leży zdolność do uiszczania połowy tej kwoty.

Rozstrzygając Sąd Rejonowy uwzględnił także to, iż w okresie objętym żądaniem pozwu pozwany przyczynił się do utrzymania córki kwotą 1.000 złotych, stąd też za okres od 1 lipca 2014 roku do 30 listopada 2014 roku zasądził od pozwanego D. K. jedynie po 1.000 złotych miesięcznie, a dopiero od 1 grudnia 2014 roku kwotę 2.000 złotych.

Na podstawie art. 333 § 1, pkt. 1 k.p.c. Sąd Rejonowy nadał rygor natychmiastowej wykonalności, a na podstawie art. 100 i 102 k.p.c. orzekł o kosztach procesu.

Apelację od tego orzeczenia wniosły obie strony.

Pozwany zaskarżył wyrok w zakresie pkt 1 wnosząc o jego zmianę i oddalenie powództwa w całości, a nadto, o adekwatne do takiego rozstrzygnięcia o kosztach procesu, względnie uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych w odniesieniu do zakresu potrzeb małoletniej powódki będącego podstawą roszczeń małoletniej powódki; brak ustaleń faktycznych w odniesieniu do stopnia zaspokojenia potrzeb małoletniej powódki oraz zakresu w jakim nie zostały one zaspokojone w okresie objętym powództwem; pominięcie w ustaleniach faktycznych faktu, iż małoletnia powódka w okresie od 1 lipca 2014r. do 30 listopada 2014r. miała zaspokojone wszystkie potrzeby staraniem obojga rodziców, w porównywalnym stopniu przez każde z nich; błąd w ustaleniach faktycznych polegający na pobieżnym i dowolnym ustaleniu zakresu potrzeb małoletniej powódki w okresie objętym powództwem; pominięcie w motywach orzeczenia podstawowej przesłanki, jaką są potrzeby uprawnionej powódki, zakresu w jakim potrzeby te zostały przez pozwanego zaspokojone oraz brak odniesienia do tych potrzeb majątkowych możliwości zobowiązanego; pominięcie wszystkich obciążeń pozwanego pomniejszających sumę dochodu pozostającą do jego dyspozycji, w tym dobrowolnych świadczeń alimentacyjnych pozwanego na rzecz małoletniej powódki, jak i jego obciążeń związanych z utrzymaniem małoletnich dzieci, w tym małoletniej powódki, w okresie kiedy pozostaje pod jego opieką, a co za tym idzie oparcie rozstrzygnięcia na niepełnych danych w tym zakresie, prowadzące do błędnego rozstrzygnięcia w zakresie możliwości zobowiązanego.

Powódka w odpowiedzi na apelację pozwanego wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Powódka w swej apelacji zarzuciła błąd w ustaleniu stanu faktycznego przyjętego za podstawę orzeczenia, a to ustalenia, że koszty utrzymania małoletniej powódki wynoszą 4.000 zł miesięcznie, a także sprzeczne z zebraniem materiałem dowodowym ustalenie, że matka powódki może partycypować w kosztach jej utrzymania w połowie, tj. w kwocie nie mniejszej niż 2.000 zł miesięcznie.

Na tych podstawach wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie alimentów zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

Pozwany w odpowiedzi na apelację powódki wniósł o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Obie apelacje nie zasługiwały na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie małoletniej powódki przyjmując podstawę prawną swego rozstrzygnięcia przywołane przepisy prawne, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne. Ustalenia te Sąd Okręgowy przyjmuje za własne, z modyfikacją wskazaną poniżej, a wynikającą z ponownego przeanalizowania kosztów utrzymania małoletniej powódki.

Zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o., zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka winny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969r., III CRN 350/69; uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/87), przy czym obowiązek dostarczania, w ramach obowiązku alimentacyjnego, środków utrzymania i wychowania przez rodziców na rzecz dziecka nie obejmuje świadczeń zwyczajowo przyjętych i życiowo celowych, ale niesłużących zaspokajaniu bieżących usprawiedliwionych potrzeb usprawionego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2008r., I OSK 1195/07).

Obowiązek alimentacyjny musi również uwzględniać wynikający z art. 96 § 1 k.r.o. obowiązek rodziców troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Wedle natomiast art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie także wtedy, gdy nie znajduje się w niedostatku. Z powyższego płynie więc wniosek, że rodzic powinien dzielić się z dzieckiem nawet skromnym dochodem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2000r., I CKN 1077/99).

Z treści art. 135 k.r.o. wynika, że określenie wysokości obowiązku alimentacyjnego zobowiązanego względem dziecka uzależnione jest nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb, ale również od możliwości zarobkowych zobowiązanego. Roszczenie alimentacyjne, jeśli istnieje, może być uwzględnione tylko w takim zakresie, w jakim jest usprawiedliwione potrzebami uprawnionego bieżącymi lub niezaspokojonymi i jest ograniczone możliwościami majątkowymi oraz zarobkami zobowiązanego. Wyznaczają one górny pułap świadczeń alimentacyjnych, nawet gdyby nie zaspokajały w pełni usprawiedliwionych potrzeb (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1972 r., III CRN 470/71; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r., III CRN 470/71).

Zgodnie z uchwałą Pełnego Składu Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987r. (III CZP 91/86) przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie mogą być zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W uzasadnionych przypadkach obejmują one także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn nie zasługujących na usprawiedliwienie, np.: niewykonywanie przez

obowiązanego wyuczonego i dobrze wynagradzanego zawodu, podjęcie zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin, bądź też praca dorywcza.

Nie można również pominąć, iż stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki, z uwzględnieniem poziomu życia jej rodziców, jest zdecydowanie wyższy zakres od przeciętnego w społeczeństwie. Uwzględniając bowiem zasadę równej stopy życiowej, to nie przeciętne koszty utrzymania, ale rzeczywiste koszty utrzymania uprawnionego, przyjęte w środowisku w którym się wychowuje, decydują o zakresie jego usprawiedliwionych potrzeb, a więc wysokości świadczenia alimentacyjnego.

Na zakres, a zatem podwyższenie usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej, ma duży wpływ realizacja kosztownego, jak wynika z akt sprawy, hobby – jeździectwa (miesięczny wydatek 1.000-1.500 zł).

Sąd Okręgowy dokonując weryfikacji kosztów utrzymania małoletniej powódki, stwierdził jednak, że koszty nie wynoszą około 4.000 zł, jak wynika z ustaleń sądu Rejonowego, ale są nieco niższe i mieszczą się w przedziale od 3.000 do 3.500 zł, z uwzględnieniem również wydatków jednorazowych takich jak: koszty rehabilitacyjne wyjazdy wakacyjne, czy koszty ortodontyczne. Wysoki poziom życia rodziny uzasadnia przyjęcie, że poza pasją małoletniej, która pochłania wskazaną kwotę miesięcznie, jej pozostałe usprawiedliwione potrzeby, w tym jednorazowe zamykają się kwotą maksymalnie .2000 zł., zatem jej łączny koszt utrzymania to maksymalnie 3500 zł.

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania, obecnie małoletnia powódka zamieszkuje u matki. Matka małoletniej powódki swój obowiązek alimentacyjny spełnia przez osobiste starania o jej wychowanie, dlatego zgodnie z powołanym unormowaniem, to na pozwanym spoczywa w większym zakresie obowiązek pokrywania kosztów utrzymania powódki/ Niemniej jednak, Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska strony powodowej, iż koszty utrzymania małoletniej powinien w całości ponosić pozwany. Pomimo, iż matka powódki wskazuje, że jej jedyny dochód pochodzi z najmu i wynosi 3.150 zł, to jednak, jest to pochodną decyzji matki małoletniej powódki skorzystania z prawa do urlopu wychowawczego, w związku z czym, w tym okresie, dobrowolnie zrezygnowała z poprzednio uzyskiwanego dochodu w kwocie około 5.500 zł miesięcznie. W ocenie Sądu Okręgowego, w ramach tej decyzji, z całą pewnością winna ona był rozważyć swój obowiązek materialnego przyczyniania się do utrzymania małoletniej.

Zatem, niewątpliwie podjęcie przez matkę powódki z porozumieniem z ojcem jej drugiego dziecka decyzji o skorzystaniu z urlopu wychowawczego nie zwalnia jej od uczestniczenia w kosztach utrzymania powódki.

Uwzględniając jednak osobisty wkład matki w wychowanie M., a nadto porównanie możliwości zarobkowych i dochodowych obojga rodziców i uwzględnieniem tej okoliczności, że to pozwany posiada możliwości dochodowe na wyższym poziomie, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że to na pozwanym winien ciążyć w szerszym zakresie obowiązek alimentacyjny w wymiarze pieniężnym. Pomimo, iż w świetle ustaleń Sądu Okręgowego, koszty utrzymania małoletniej są niższe, niż to wynika z ustaleń Sądu Rejonowego, to jednak uwzględniając dysproporcję dochodów obojga rodziców powódki, wymiar obowiązku alimentacyjnego ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego, uwzględnia te ustalenia faktyczne i odpowiada wskazanym wyżej przesłankom ustalenia obowiązku alimentacyjnego.

Sąd Okręgowy nie podziela zarzutów stron co do nieprawidłowych ustaleń Sądu co do okoliczności istotnych w sprawie, a to zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniej oraz stopnia zaspokojenia jej potrzeb w toku postępowania. Z powyższą zmianą co do zakresu tych usprawiedliwionych potrzeb, w ocenie Sądu Okręgowego pozostałe ustalenia faktyczne uznać należy za prawidłowe.

Jak wykazały oświadczenia stron w toku rozprawy apelacyjnej, matka powódki dokonała spłaty na rzecz pozwanego znacznej kwoty z tytułu podziału majątku wspólnego(ok. 200 000 zł), zaś od w ostatnim okresie dokonał znacznej inwestycji postaci zakupu nieruchomości na potrzeby prowadzonej działalności za ok. 900 000 zł. Prowadzi to do wniosku o dobrej sytuacji materialnej obojga rodziców i pozytywnych prognozach co do niej na przyszłość. Nie pozwala zatem na podzielenie argumentu apelacji, że kwota 2000 zł alimentów miesięcznie ustalona przez Sąd Rejonowy przekracza jego możliwości.

Odnosząc się nadto to argumentów apelacji pozwanego odnośnie tego, że potrzeby małoletniej powódki nie uległy znacznym zmianom od czasu wyroku rozwodowego, podnieść należy, że niniejsza sprawa nie podlega ocenie w trybie art. 138 krio, bowiem w wyroku rozwodowym nie orzeczono o kwocie w jakiej każde z rodziców ma partycypować w kosztach utrzymania powódki. Wskazywał jedynie, że rodzice mają je ponosić po połowie.

W ocenie Sądu Okręgowego, zasądzona wysokość alimentów uwzględnia większy zakres opieki nad małoletnią przez matkę, ale nie pozbawia pozwanego uczestniczenia w życiu małoletniej powódki, w tym czynieniu jej drobnych podarunków. pokrywaniu innych drobnych wydatków podczas wizyt powódki u ojca czy np. pokrywania kosztów wspólnego z córką wypoczynku, jeżeli taki miałby miejsce w przyszłości.

Podkreślić należy, że ustalone alimenty uwzględniają koszty realizowana pasji powódki (jeździectwa), zatem dotychczasowy bezpośredni udział pozwanego w jej finansowaniu zastąpiony został obowiązkiem świadczenia alimentów do rąk matki małoletniej, która obowiązana jest w tych okolicznościach pokrywać z wykorzystaniem tych środków podstawowe wydatki powódki (koszty jazdy konnej, leczenia, żywienia, koszty mieszkaniowe, wydatki szkolne, odzież itp.).

Wskazane powyżej okoliczności czyniły zasadnym oddalenie obu apelacji w oparciu o art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o art. 100 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. poprzez wzajemne ich zniesienie, a to wobec oddalenia apelacji obu stron.

SSR (del.)Ewa Buczek - Fidyka SSO Teresa Kołeczko – Waławik SSO Gabriela Sobczyk